

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆ

(ՊԱԴՈՒԱԾՔ)

ԼԵԽՈՆ Զ. ԱՐՔԱՅ ԿԻԼԻԿԻՈՅ ԵՒ ՑՈՎՀԱՆՆԵՍ Ա. ԱՐՔԱՅ ՔԱՍԹԻԼԻՈՅ

ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԷՄԻԼԻՈՅ ՏԵԶԱՅԻ, ՈՒՍՈՒՑԱՊԵՏ ԲԱՏՈՒԱՅԻ ՀԱՐԱՍՄԱՆԻՆ ՄԷԶ,
ԵՒ ԱՆԴԱՄ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆԻ:

Արովհետեւ Պ. Եզնանց, Յովհանն Դարդէլի Հրատապակիչը, կիւիկիոյ Լեւոն Զ.ի գերութեան և ազատմանը վրայ խօսելով, ի նկատի չառնուր այն տեղեկութիւնները զոր մեզ կու տայ մասրիլիոյ Դոն Ժաման Աստյիեի և Լեւոնի Ժամանակագրութիւնը¹, կ'ուզեմ համառատիւ յանձնարարել զայն՝ անոր՝ որ փափագ ունի կամ պէտք։ Հեղինակին անունը ոչ ոք գիտէ. թէ ինչ աղրիւր ունեցած է և թէ ինչպէս սրբագրելու է սիսալները, այս գործը՝ Մպանիոյ քաջ արարագիտներուն կը պատկանի։

Հայ թագաւորի թշուառ ընտանիքը՝ բիրս ձեռքերու մէջ կը գտնուէր, Մամլուքներու ձեռքը, նենգաւոր և վայրագ ստրոկներ, որ հեշտասէր և անգութ բռնաւորներ դարձեր էին. եղրայրը գեղրայրը կը հալածէ, կը բանտարկէ, կը խողիսողէ, հարէմերու մեղկութեննէն՝ պատերազմի կամ զաւաճանութեան արիւնշեղութիւնց կ'անցնին. իրենց համար հաճոյական տեսարան մ'է, յաղթանակի ժամանակ, ուղարի մը թիկունցին վրայ ողջ ողջ գամոււած տեսնել յանցաւոր կամ զրպարտեալ պաշտօնեայ մը։ Գազաններու այդ թագաւորութեան մէջ՝ յանկարծ վեհանձնութիւն և զթութիւն կ'երեւի, և Լեւոն² կը վայելէ զաննը։

Յովհաննէս Ա. թագաւորը Մեղիան-դէլ-կամպոյ կը գտնուէր, ինչպէս կը պատմէ ժամանակագրութիւնը, երբ Գանիրէն հասան նամակները անոր՝ որ Բարեմինի Այլտանէն բանտարկուած էր՝ իր կող և իր որդւոյն հետ միասին։ Լքեալները՝ յանուն ըրիատոնէութեան՝ իշխաններէն զթութիւն կը հայցեն, և զայն կը գտնան՝ Քամթիւլացույն սրտին մէջ։ Լեւոնի ղեսպաններուն, — որ էին փրանկիսկեան եղրայր մը և

1. Առաջին անգամ տպուեցաւ ի Լոգոնյոյ 1517ին, յետոյ է Վալենցիա 1779ին, Դիւրագյին է, զորեածութեան շամար, Քամթիլիոյ թագաւորոյ ժամանակագրութիւնները, Անգլոնէկրայի Սպասիացի հեղինակաց մաստեմագրամին համար հրատարակուած Ռուզել (Rosell) Գայկատանուէ. (Crónicas de los Reyes de Castilla, vol. LXVI, LXVII, LXX, 1875-78). Տ' ըստ Բ Հանոր (Մարգերի, 1877. էլ. 65-169).

2. «Llegó y el Rey de Armenia, que dicean Leon V». (էլ. 81). (Լեւոն չինքերորդ եր եղիսաման, Վեցերորդ եր իշխան)։

պալատականներէն մին, — նա կը հարցնէ՝ թէ Առութանը ի՞նչ փրկանց կ'ուզէ, և անոնց կը պատասխաննէն՝ թէ ամէն հարստութիւն ունի նա առատօրէն, այլ պիտի ուրախանար՝ եթէ իր գթութիւնը հայցուէր, և պիտի չարհամարհէր վայելուց և յարդի պարզեւներ այնպիսի իրերու՝ որ չեն գտնուիր իր երկրին մէջ:

Յովհաննէս արքայն հաւաքել կու տայ ծիրանիներ և մուշտակներ, բազէներ, կը զրէ նամակներ, յեզիպոս զեսպաններ կ'ուզարկէ, որոնց ուրիշ պատզամաւորի մ'ալ հանդիպեցան ի Պարզելնա, որ իրենց հետ միացաւ՝ յանուն Ալագոնայի արքային: Գահիրէ հասնելով, կը յանձննեն նամակներն և ընծայները, և նոյն իրենց նաւերով իսկոյն ազատեալ գերիները կը տանին յԵւրոպա, և ասոնց նախ Ալյոնին անցնելով, ուր կը նստի Կղեմէս Է. քահանայազետը, անտի կը դիմեն դէպ ի Քամ-թիլիոյ ասպնջական երկիրները:

Բադախոզի մէջ թագաւորին հարսանիբը կը կատարուի. երբ նա Լեռնի գալուստն իմացաւ, որ արքայական ընդունելութիւն մը գտած էր սահմանագլխին վրայ՝ պալատականներէն, իսկոյն ընդառաջ կ'երթայ քաղաքէն փարսախ մ'հեռի: Երկուքն ալ ջորիներէն վար կ'իշնան, Հայը ծունք կը զնէ շնորհակալ ըլլալով, և միւսն ալ զայն կը զրէ, կը համուրէ, երկորդ օր իրեն ընծայ տալով ոսկիէ և մետաքսէ զիստոներ, գոհարներ, արծաթեայ անօթներ, ցկեանս կ'ընծայէ իրեն երեք քաղաքներ՝ Մազրիդ, Վիլլարէալ, Անտուփար, և տարեկան թոշակ կը կապէ իրեն՝ հարիւր յիւսուն հազար մէրավկտիսի գումար մը:

Խշեաններէն վերջ ետ կը գտոնան սպանիացի երկու պատզամաւորները՝ որ երկու պատասխաններ բերած են Եզիպոտոսէն. մին՝ Արքայից և կայսերաց Տիրումին, և միւսը՝ նախարարէ մը. ասոնցմէ մին զրուած է 1382ի (հէճիրի 784ի) սեպտեմբեր 27ին, միւսը՝ սեպտ. 28ին. նախարարն է, «Սուլթանի պալատականներէն մին, որուն Ամիրայիկ կ'ըսեն՝». իսկ տիրոջ անոնը պէս ունի գուշակութեամբ սրբազուելու: Քիչ յետոյ պիտի փորձնենք: Եթեղափոխութեան ժամանակ է՝ Մականը՝ տղու մը ձեռքն է. այն Համբակի ձեռքը, որ վեց տարեկան յաջորդեց իր եղրօրը, 1381ին. և որ քիչ յետոյ գահազուրկ ըլլալով (նյոհմեր 1382), բնադատուեցաւ տեղից տալ ապստամք հպատակի մը, բարքութի, և միայն 1389ին վերստին գահը բարձրացաւ:

Մանկիկը կրցած էր, իր առաջնին թագաւորութեան սակաւ ամիսներուն մէջ, քաղցրութիւն ցոյց տալ, որուն հրահանգ ստացած չէր բնաւ իր ընտանիաց և վայրագ թագաւորներու ցեղին մէջ. և եթէ Դարզէլ ալ ըսած չըլլար, դիւրին պիտի ըլլար գուշակի թէ Ալմիրանէկ ուրիշ ոչ ոք չէ՝ բայց եթէ թարցուց, որ այն ժամանակ հզօր խորդական էր, զեռ բռնաւոր չեղած. և հաւանական է որ, իւր գաղտնի ծրագիրներուն օգնութիւն գտնելու համար, կ'ուզէր իր կողմն ունենալ քրիստոնեայ իշխաններէն մի քանին:

Կը ներկայացնեմ այժմ Մէմլուքին և իր գերդաստանին անունները, անոնց բով դնելով զանոնց, որ աւելի հարազատ կերպով արարական են, և զորս կու տան մեզ եզիպտական իրերու հեղինակաւոր պատմիչներ²:

1. Հրատարակիչը կ'իմացնէ որ տպագրութեանց մէջ Almirante գտած էր, և մէ իւրեւս պէտք է կարդալ Amîr Ali. Բայց ովէ է զա. Լաւագոյն է Almirante Անթաղել, և ննթաղել՝ թէ ապազայ սուլթանին պատմանն առանձնութեան ցուցանիւնն է. Ամիրան կ'առաջանաւ անուններուն նկամամբ. Ազգային Սատենապարանի երկու ձեռագիրներ համեմատելու շնորհիր 18 (Ժի դար). Abulachen hehagi իյօ del rey ... abulana fec-to sadachen իյօ del rey ... Abualmachal matine իյօ del rey ... Mahomed fijo del rey Almançor ... շնորհիր 1629 (Ժի դար). Abulanage hehagi ... orbulnafest Zahalen ... orbulnalmahayh huzayne ... mahomed ... Almançor.

ՃԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ապուրանայիկ Համե
 Արդի Ապուշանայիկ Հուսայիկ
 » Ապուշախիսի Հուսայեկի
 » Մահմետի
 » Արմանզօր թագաւորի

Մալին Մարտա-ալ-տիմ Համե
 Աշխաֆ Հոսփր-ալ-տիմ Շապան
 Հոսէյին (որ չթագաւորեց)
 Հոսիր Խոսիր ալ-տիմ Մոհամետ
 Մահմուդ Ալ-ֆա-ալ-տիմ Քարանե

Բ

Ով որ Յովհաննէսի պատմութիւնն ունի ձեռքին մէջ, շատ աւելին գիտէ. իմացած է Արագոնայի Փետրոս Դ.ի ազանութիւնն և խարէութիւնը, մսլիման զարձած հայ քահանային նենգութիւնը, բարտախողի¹ հարսանեաց ուշանալն՝ ի պատիւ նոր հիւրին և ի պատիւ իւր Բարբուց կը զանգատի որ Արագոնային բնծայ չէ յդած. Գահիրէի արքունիքին կ'անհետանայ գեհանձնութեան և գթոյ ամէն նշան դէպ ի բանտարկեալը, որովհետեւ Մամլուքները զզջացած են, և թագաւորը՝ զիպուածով կ'ազատի: Տարօրինակն այն է որ եղայր Յովհաննէսը, Ալութանին առջևը բերուած, մեզ չիմացներ որ նա տղայ մէկ. այնպէս որ ամէն բան նենգաւոր նախարարն է՝ որ կ'ընէ և կ'ըսէ իր անուամբ: Բաց աստի, Յովհաննէս կը սիսալի՝ Հաճին սպան նուած կարծելով: Աչ. նա հալածուեցաւ, բայց քանի մը տարի վերջ՝ իր զահուն վրայ բարձրացաւ վերստին²:

Եւ ով է. եղայր Յովհաննէս: Կը պատմէ իր մասին (էջ 189): Բէ ի՞նչպէս կղեմէս ի. ի վարձ իշխանին ազատութեան համար կրած նկողութեանց, զինք Տորտուրի (Նէպոլոյ) թագաւորութեան մէջ) եպիսկոպոս կը ձեռնազրէ. Ակէլլի *Italia Sacra* (ա. 9) գրքին մէջ, ուր Տորտուրիս եպիսկոպոսութեան վրայ կը խօսուի, կը գտնենք հետեւեալը (1383). « Յովհաննէս եպիսկոպոս ինարուած այս կեղեցւոյ, յամին 1383, կղեմէն է. կեց պատէն, մեռա 20 յունիսի . (Տէ նաեւ *Gans, Series episcoporum. Ratisb. 1873, էջ 892. Moroni, Dizionario d'erudizione, LXVIII, 8*)³.

Քահանայապետին կոնդակը չկայ. և այս փրանկիսկեանը՝ յիշառակուած չէ Եսելի *Bullarium franciscanum* մէջ. Wadding ալ չի խօսիր իր վրայ: Գալով Թարքիվերիի, գեղ գոյութիւն ունի, լուչէռայէն թիշ մզոն հեռու, բայց պատիւ չունի իտալիոյ համայնքներէն (comuni) նկատուելու, և ամենէն ճշշդ արձանագրութիւնը ալ զինքը զանց կ'ընեն.

1. Իրարու հետ բազատելով երկու գերց՝ որ մեծ արժեք ունին. *The Mameluke or Slave Dynasties, by Stanley Lane-Poole, Westmister, A. Constable, 1894 (էջ 81. Bahî Mamelûkîs) — The Mameluke or Slave Dynasty of Egypt, by Sir William Muir, London, Smith, 1896. (էջ 105, 4 այն)*

2. Սա երեսը կին է. Ալաջնը գէաթուիէ և կուտէր և զուար Արագոնայի թագաւորին, երկրորդը՝ ուրիշ օհաթուիէ մը, Փորթուգալի Թերթինան թագաւորն էր, և Քամբիիս զաւը բարձրանալէն առջ, չըսու ուրիշ իշխանները հետ կանուած եր: Այս հարածնեաց ժամանակ՝ Léon V roi d'Arménie échappé depuis (?) des fers du Roi de Perse (?), tenoit d'un côté la bride de la haquenée de la Reine et de l'autre Don Juan Grand-Maitre de l'ordre d'Avis. (*Hist. générale de Portugal*, par de la Clede. Paris 1735, I, հ29).

3. *Sæw Muir's. The Mameluke etc. Pag. 107.*

4. Հոում, 1662, լ, 547. — Վիլիս. 1721, լ, 389.

Ա. ՍՈՒԼԹԱՆԻ ՆԱՄԱԿԻ ԱՒ ԱՐՔԱՅԻՆ ԳԱԼՈՓԱԼՎՈՅԻ.

El Rey alto regnante, Rey justo, señor¹ noble, justiciero, conqueridor, hermitanno, defendedor é favorable vencedor, mejoramiento del mundo é de la fé, Rey de la morisma é de los Moros, averiguador de la justicia en los mundos atendedor de los agraviadados, é destroidor de los agravidores é de los hereges é descreidos, conqueridor de las tierras é de los Regnos é de los climas, heredero del señorío de los Arábigos é de los Ladinos e de los Turcos, Alexandre del tiempo, señor de la guerra, ayuntador de las palabras de creencia, sombra de Dios en la tierra, afirmador de la su ley é de los sus mandamientos, asegurador de las carreras de los romerages, servidor de las dos casas sanctas, é señor de los Reys é Emperadores, ensalzado Rey de los creyentes Abulanayche Hagi, hijo del Rey de fé, Rey noble defendedor del mundo é de la fé, Abulnafchete Huáve, hijo del Rey honrado noble del mundo é de la fé, Abulmahibi Hucayne, hijo del Rey defendedor del mundo e de la fé, Mahomad, hijo del Rey Almanzor, espada del mundo é de la fé, ensalce Dios su regnado, é defienda sus gentes é sus ayuntamientos é su caballeria. Acrescente Dios la nobleza de la presencia honrada del Rey grande honrador, ensalzado, presciado, esforzado, el Caballero de prez el leon Juan, defendedor de la Christiandad, honrador de la gente de Jesu, corona de la ley de Christus, defendedor

թագաւորող բարձր արքայն, արդար արքայ, ազնուական տէր, արդարասէր, աշխարհակալ, ճգնազգեաց, պաշտպան և բարեսէր յաղթական. բարւուում աշխարհի և հաւատոց, արքայ Մարդիտանիոյ և Մարդիտանացոց, ստուգիչ արդարութեան աշխարհներու մէջ, նա որ կը ինամէ վշտացեալները, հարուածող վշտացնողներուն և հերետիկոսաց և անհաւատից, աշխարհակալ երկիրներու, թագաւորութեանց և կիմայներու, ժառանգ իշխանութեան Արաբաց, Լատինաց և Թրքաց, իւր ժամանակի Աղեքսանդրը, տէր պատերազմի, միացրւցիչ բանից Հաւատոց, ստուեր Աստուծոյ յերկրի, Աստուծոյ օրինաց և պատուիրանաց հաստատիչ, ոխտաւորաց ճանապարհն պահապան, երկու սրբազն տանց ծառայող, տէր թագաւորաց և կայսերաց, գերազոյն արքայ հաւատացելոց ... որդի արքային Հաւատոց, արքայ, ազնուական պաշտպան աշխարհի և հաւատոց ... որդի պատուաւոր՝ ազնուական արքային աշխարհի և հաւատոց. որդի արքային՝ պաշտպանողի աշխարհն և հաւատոց՝ Մահմէտ, որդի Ալ-Մանսոր թագաւորի, ստուեր աշխարհի և հաւատոց. թող բարձրացնէ իւր թագաւորութիւնը և պաշտպանէ իւր ժողովուրդները, և իւր բանակները և իւր հեծեալները. անեցնէ Աստուծած արքային պատուեալ ներկայութեան ազնուականութիւնը, մեծ և գերազոյն պատուող, յարգի, հզօր, մեծայարգ ասպետը, Յուլիան (Յովհաննէս) Ալփիծը, պաշտպան քրիստոնէութեան, պահապան իսաչի ժողովրդոց, յարգի, հզօր, մեծայարգ ասպետը, Յուլիան (Յովհաննէս) Ալփիծը, պաշտպան քրիստոնէութեան, պահապան իսաչի ժողովրդոց, ասպետներու ծեռանդրող, ազնուականութեանց և պատմազրութեանց գեղեցկութիւն, բարեկամ արքայից և կայսերաց, տէր Քամթիլիոյ և

5. « Տպագիրը երբեմն կը զրէ « ցո » երբն « ո » Ցիլդէռ (tilde). այս նշանին տեղ Փորթուգալիք կը գործածեն « ոհ » ձեւը, իսկ սպանիական հին ապազութիւնները երկու « ո ». մենց այս վերջին դրութեան հետեւ երբանց արդարականութեանց ապազութեան հետեւեազ ամրողպահէն:

de las partes de los enemigos, afirmador de las gentes de la Cruz, facedor de los Caballeros, fermo-sura de las noblezas, é de las Crónicas, amigo de los Reyes, é de los Emperadores, sennor de Castilla, é de los otros sennorios que son con ella, é de las villas que él cobró, é de los sennorios que él ensenorea, al qual Dios non quite su amorio, é le acrecentiente en noblezas, alcanzando lo que cobdicia de la nuestra merced honrada, en la qual es adelantado é afirmado, é bien aventurado en las sus intenciones, é en sus mandaderos, é mandaderias. Parescieron sus presentes merescimientos del agradescimiento convenibile al amorio, é recudió él nuestro rescehimiento al complimiento de la su demanda. É conviene declarar al su saber bienaventurado, que las sus cartas nos llegaron por los sus servidores honrados, sus mensageros prescidos (aderescelos Dios); con las quales cartas nos honramos, é vimos lo que en ellas se contiene del su amorio é de la su amistad e de la su bienquerencia, é del libraniento de los sus mandaderos en razon del Rey de los Armenios, é de la Reyna é de sus gentes é de sus servidores, é de la su demanda de la nuestra merced honrada. É por complir voluntad de la presencia del Rey en lo que demandó de soltar al Rey de los Armenios é á la Reyna é á sus hijos é servidores, nos, desque sopimos esto, afirmamos en amorio la demanda de la presencia del Rey, e parescieron nuestros mandamientos obedescidos en tirar los sus ocupamientos é quitar los sus enojos, ca mandamoslos soltar por cumplir la entencion de la presen-

cia. Ամացեալ իշխանութեանց և քաղաքներու՝ որոնց տիրեց և իշխանութիւններու՝ որոնց իշխանց, որմէն Աստուած չհեռացնէ իւ սէրը և աճեցնէ զինքը՝ ազնուականութեանց մէջ, ընդունելով ինչ որ կը տենչայ մեր պատուեալ շնորհչէն, յորում յառաջեր է և ամրապնդուեր, և բարերազրդ իւր զիտաւորութեանց, իւր պատուիրաններուն և իւր պատուիրակաց մէջ։ Հասան Նորին ընծայները, արժանի այն հաճութեան՝ որ վայել է մեր սիրոյն, և մեր ընդունելութիւնը հասան մեզ, իւր պատուեալ ծառաններուն՝ Նորին յարգոյ նորիրակներուն ձեռամբ։ Աստուած աճեցնէ զիրենց, որ նամակներէն զմեզ պատուեալ կը զգանք. և տեսանք ինչ որ կը բովանդակուի անոնց մէջ, Նորին սէրը, բարեկամութիւնը, գորովը, և իւր պատուիրակաց զալուստը ի նպաստ Հայոց արքային և գշխոյին և իւր ծառայից։ և իւր խնդիրը՝ որ եղաւ առ մեր պատուեալ Շնորհս։ Եւ կատարելու համար (Քամթիւոյ) արքային երեսաց կամքը, (այսինքն է) տալ ազատութիւն՝ արքային Հայոց և գշխոյին և իւր որդոց և անոր ծառայիններուն, մենք երրոր իմացանք, ընդունեցանք սիրով արքային երեսաց խնդիրը, և մեր հրամանները հնազանդողներ ունեցան, զանոնք հանելով՝ նեղութիւններէ։ Ուստի կը հրամայենք ազատել զանոնք, ի հաճութիւններսաց արքային։ Եւ Կ'ուզեննը որ նա զիտնայ և շարունակէ այն՝ ինչ որ սկսաւ (նոյն) սէրը, բարեկամութիւնը և գորովը, և հասնին մեզ իւր լուրերը, և իւր մեծութիւնները, և ուրախութիւնները, և ընծայները, և այժմ թող զիտնայ զայս ամենը։ Եւ Աստուած առաջնորդէ իրեն՝ լաւագոյն շափկներէ, իւր շնորհօթն և օրանութեամբ։ Եւ այսպէս թող ուզէ Աստուած, մեծն և հզօնն։

cia del Rey. E queremos que sea desto sapidor, é que lleve adelante lo que comenzó del amorío é de la amistad é de la bienquerencia, é que nos eean llegadas las sus nuevas, é de los sus recrescimientos, é de las joyas, é de los presentes, é que agora sepa todo esto. E Dios le aderesce la mejor de lascarreras por la su merced é la su bendicion; é assi lo quiera Dios alto é poderoso.

Fecha á veinte é un dias de Rajab el sencillo, Era de los Alarabes de sietecientos é ochenta é quattro annos.

Տրուած պարզ Ամահապ ամսոյ 21ին,
Արարաց թուականի 784ին:

Բ. ՆԱՄԱԿ ԲԱՐԵԼՈՒՆԻ ՍՈՒԼԹԱՆԻՆ ԽՈՐՃԻԱԿԱՆԻՆ ԵՒ ՊԱՀՏՈՒԽԱՑ
ԾՈՎԱԿԱԼԻՆ ԳՐՈՒԱԾ, ԵՒ ԴՐՈՒՅԱԾ ԱՌ ՅՈՀԱՆՆ:

Acresciente Dios ensalzado la vida del grande, presciado, noble, esforzado, alto, franco, lojado, Caballero de prez, Leon bravo ensennoreado Ioannes, el sabidor en sus gentes, justiciero en sus pueblos, honra de la ley de Christus, corona dela Christiantad , afirmador dela compannu dela Cruz, amigo de los Reyes, é de los Emperadores; ensalce su estado é guarde su salud, é renueve su placer. Adelantese esta escriptura al que sigue la fè aderezada é teme el costrennimiento del dia del juicio.

Conviene declarar al su saber, que las sus cartas llegaron á nos por sus mandaderos honrados (aderezcelos Dios), en que se contiene lo que el Rey declaró en ellas de partes del Ensennoreado que era en Armenia, é de la Reyna e de sus hijos é lo que pidió el Rey de gracia en razon del dicho Ensen-

թող Բարձրեալն Աստուած աճեցնէ կեան-
քը՝ մեծ, պատուաւոր, ազնուական, հզօր,
բարձր, ազատ, գովելի, յարզի ասպետին,
վայրագ առիւծին, Տէր Յովհաննէսին, (որ
է) զիտնական՝ իր ժողովրդեան մէջ, ար-
դարութիւն՝ ազգերու մէջ. Քրիստոսի օ-
րէնքին՝ պատիւը, քրիստոնէութեան պատ-
կը, խաչի ընկերութեան հաստատողը, թա-
գաւորներու և կայսերաց բարեկամը. թող
Աստուած իր Տէրութիւնը բարձրացնէ, իր
առողջութիւնը պահպանէ, և իր հաճոյց-
ները նորոգէ: Թո՞ղ այս նամակը հասնի
Անոր՝ որ ուղիղ Հաւատրին կը հետեւի,
և վերջին դատաստանի օրուան պատու-
հասէն կը վախէ:

Պէտք է ծանուցանել Նորին զիտութեան,
թէ Նորին նամակները հասան մեզի Նորին
պատուեալ պատգամաւորներու ձեռամք .
թող Աստուած առաջնորդէ անոնց. որուն
մէջ կը գտնուի այն՝ ինչ որ Արքայն յայ-
տարարեց՝ Հայաստանի վրա իշխողին, իր
թագուհւոյն, և իր որդիներուն կողմանէ.
Արքայն շնորհը մը ինդրեց ի նամաս վե-
րայիշեալ Հայաստանի Տիրոջ, (մարդ) յղե-

noreado de Armenia, enviando decir que en soltar al dicho Ensennoreado rescebiria merced; é envió rogar á los estados altos, é á las mercede honradas, que le fueses hecha esta gracia de soltar al Ensennoreado de Armenia á la Reyna, é á sus hijos, é librar la presentacion de la su mandaderia por los sus mensageros ante las presencias que Dios acreciente la su honra, é todo lodemás que envió rogar é encomendar en razon de enderezar la peticion de la merced. Vimos las dichas, é sopimos todo lo que en ellas se contiene, segund la manera que el Rey lo declaró: é llegaron los dichos sus mensageros con lo que en su poder venia, que fué enviado paralas presencias altas, é presentamoslo anta la merced del sennorio honrado, é fué presciado ante la vista honrada, é alcanzó el biençoplido. E leimos las dichas cartas del Rey ante los oidos honrados, é recontóse su fecho, en los consejos altos, é pedimosles mercedes nobles (acrecentie Dios la su nobleza), para que se cumpliese la peticion del Rey. É fué alcanzado rescebimento honrado en razon de la peticion, é correspondieron las mercedes honradas á lo que en esto pidio, é salieron los mandamientos altos (que Dios ensalce su sennorio) con la gracia en razon del dicho Ensennoreado de Armenia, é de la Reyna, é sus hijos é gente toda, que los enviasse al Rey de Castilla con los sus mandadaros. É segund que esto pasó, enviamosle esta carta de respuesta con sus mandaderos, é adereszamolos segund ellos contarán ante la su presencia lo que les fue respuesteo á mi peticion. É él escuche todo esto, é re-

լով մեզ ըսելու՝ թէ շնորհապարտ պիտի ըլլար ինըը՝ եթէ վերոյիշեալ Տէրը ազատ թողուէր : Եւ նա դրկեց աղաչելու (մեր) բարձր Տէրութեանց և մեր պատուեալ Շնորհաց, որ՝ Հայաստանի վերոյիշեալ Տէրը, իր թագուէին և իր որդիները աղատելու շնորհը կատարուի, և ներկայացնել իր գեսպանութիւնը, իր պատգամաւորներուն միջոցաւ՝ (Առւթանի) ներկայալութեան առջեւ, որուն պատիւը՝ թող բարձրացնէ Աստուած, և այն ամէն բան՝ ինչ որ յղեց աղաչելու և յահնձնարարելու, այս շնորհը ինդիրը Առւթանին ներկայացնելու համար վերոյիշեալ նամակները տեսանք, և գտենք՝ թէ ինչ կը բովանդակուի անոնց մէջ, այն կերպով՝ որով յայտնեց Արքայն, և հասան վերոյիշեալ պատգամաւորները, անով՝ զօր իրենց իշխանութեան մէջ ունին, և որ հոս յղեցն Առւթանին բարձր ներկայալութեանը համար, և զանոնք ներկայացնեցնէ նորին Տէրութեան պատուեալ Շնորհաց առջեւ : Եւ յարգի եղաւ իր պատուեալ երեսաց առջեւ, և յարգանը՝ հասաւ : Եւ արքային նամակը կարգացնէ պատուեալ ականջներու առջեւ, և այս զէպը պատմուեցաւ բարձր խորհուրդներու մէջ, և ինդիրը ազնուական շնորհները : Աստուած թող աճեցնէ իր ազնուականութիւնը, որպէս զի Արքային ինդիրը համար Պատուի Պատուով ընդունուեցան, ինդիրանըն համեմատ, և Առւթանին պատուեալ շնորհը՝ համապատասխան եղաւ ինդրանըն . և բարձր հրամանները եւան (Աստուած թող իր Տէրութիւնը աճեցնէ) ի նապաս վերոյիշեալ Հայաստանի իշխողին, իր թագունոյն, և իր որդիներուն, և բուռու արքունեաց, զրկուելու համար առ արքայն Գասմիթիւոյ, իւր պատգամաւորաց ժետ : Եւ ըստ որում այս պատահեցաւ, կը դրկենք այս պատասխանի նամակը, իւր պատգամաւորներուն հետ, և զայն Կ'ուղենքնը, ինչպէս մեզի պատմեցին, իր երեսաց առջեւ, այն ինչ որ պատասխանուեցաւ ինդրանըն : Նա այս ամէնը մտիկ ըրաւ . թող ընդունի անոր պատուեալ

cudao á las mercedes henradas con acrecent amiento de amorio é afirmacion de amistad, é honrarse ha en el su Regno é publicarseha con ello entre su gente é pueblo, é leve adelante lo que comenzó del su amorio con los estados honrados, é aderescese en esta notable costumbre é complida regla, que siga con sus cartas é sus demandas, é con las cosas que le cumplan. É Dios le aderesce á las carreras mas declaradas en la su mercede gracia. Así lo quiera Dios alto. Fecho a veinte dias de kajab el sencillo del anno sietecientos é ochenta é quattro de la sera de los Moros.

շնորհը, սէրը ամի, բարեկամութիւնը հաստառուի, և պատուուի իր թագաւորութեան մէջ, թող հոչակուի իր ժողովրդիան մէջ, և շարունակէ իր սկսած սէրը՝ դէպի պատուեալ Տէրութիւնները և առաջնորդէ այս բարձր վարուց և կատարեալ կանոնի մէջ և իր նամակաց և իր խնդրանաց մէջ և այն իրաց ։ էջ՝ որ իրեն կը վայելին, Եւ թող Աստուած առաջնորդէ իրեն՝ լաւագոյն շակիղներու մէջ՝ իր շնորհօքն և ողորմութեամբ, Թող՝ այսպէս ուզէ Բարձրեալն Աստուած: Տրուած պարզ Աահապ ամսոյն՝ 21ին, Մաւրիտանցւոց թուսկանի՝ 784 տարւոյն,

*

Հայկական ժամանակացրուրինք գտնուեցաւ Դէլէ մէջ Աղիսեւս Առաքերդէն (S. Ullisse Robert) որ համառօս նմոյշ մը հաստարակեց անկից. (*Annales de l'Orient Latin*. Paris, Leroux, 1884, հա. Բ, էջ 1-15). գլուխներու տիտղոսները նշանակելով և մի քանի հատուածներ նշանակելով. զաղղիերէն լեզուով է, և ձեռագիրը մեր դարուն մէջ զրուած կը թուի. Ի լոյս սիսի ընծայուի երկրորդ հատորին մէջ՝ Recueil des historiens des Croisades (Documents arméniens), տղայ մը՝ որ բաւական ժամանակէ ի վեր երկնուած է և այնքան կը դուարի աշխարհը գալու երեւնալու՝ ։ Գիտնական Գաղղիացիները պէտք էին արդէն շրջանի մէջ զրած ըլլալ արդէն պատրաստ որդիները: Գաղղիերէնի տպագրական փորձերուն վրայէն զգուշութեամբ կատարուեցաւ ի կոստանդնուպօլիս հայկական թարգմանութիւնը, զոր հրատարակեց կ. Եզենց հմուտ ներածութեամբ մը:

Ժամանակազրութիւնը՝ հեղինակի անուն չի կրեր, բայց Առքերդ իրաւամբ զայն Եղրայր Յովհաննէսի կ'ընծայէ, դաշոր ազատ թողլով տարակոյսի մը համար, որովհետեւ շատ խոհեմ բառեր կը գործածէ:

Սայոյգ է որ եղրայրը երկայն-բարակ կը խօսի ինքնիրեն վրայ և չըսեր թէ իւր թագաւորին համար կը զբէ, այլ միայն թէ յիշատակարանները գրուեցան՝ իրեն համար: Եթէ համառօտողը ուրիշ մ'ըլլար, կարծեմ թէ աւելի ճարտասան պիտի ըլլար՝ հաւատարիմ պատզամատորին տուած գովեստներուն մէջ, թէ պիտի յայտնէր թէ ինչպէս կրնար այնքան զարտնի դէպքեր դիտնալ, և երախտագիտութեան իրաւոնը մը տոյց տուած պիտի ըլլար՝ դէպի ի Լիւռն: Արեմի շարունակենք մոտածել՝ թէ եղրայր

1. Ա. Հ. (Paris, Impr. Impériale), 1868.

2. Comme conclusion, je pense qu'on peut vraisemblablement admettre que Jean Dardel est l'auteur ou tout au moins l'inspirateur de la Chronique d'Arménie. (էջ 15):

3. Lyonn le quint pour le quel sont faites ces chroniques et historiques. (Ch. XXI. — Ann. O. L., 2. 13. Հայերէց, էջ 27):

Յովհաննէսի գլուխ ունինց. թերեւս ընդօրինակողի մը¹ ձեռքը կայ մէջը, կամ նոյն իսկ երկու ընդօրինակողի, եթէ լուսանցքի մէջ զրուածները ուրիշ մ'են²:

Եւ նկ է: ի « *Uns religieux, nommé frère Johan (այլուր Iehan) Dardel, né d'Estampes en la province de France (Ch. CXV, Ann. O. L. 2, 13 – Հայերէնը ճժիշ, էջ 158). Լեւոնի խոստովանահայր և բարտողարն է³, և յետոյ եղած է և ընըզեր ու քաղաքացին Տորթիլ ո (Ch. CXXXVI, Ann. O. L. 2, 15 – Հայերէնը Ճիլ, էջ 189):*

Բայց չեմ կրնար լուկ կասկած մը: Փրանկիսկեանք սովորութիւն չունէին իրենց ծննդավայրն յիշել. իսկ մեր ժամանակապիրն է քրօն յարու Շատու Շատուրէս. Անկարելի չէ որ, եպիսկոպոս եղած ժամանակը զրելով, պահած ըլլար այս պատուի անունը, որուն կը հակառակէին Հոռոմայ քահանայապետին հաւատարիմ մնացած հաւատացանակորը. և թէ վերջապէս Dardel անուան մէջ կը ծածկուի Դարդելենսիս բառը, ընդօրինակողէն՝ գէշ կերպով զրուած և մեկնուած. նոյն գաւառի գիտնականներուն կը պատկանի ստուգելլ թէ այնտեղ կամ եղան կամ եղան Դարդել անուանը բնակիչներ⁴:

1. Ընդօրինակողի ձեռքը կը մատնէ Վարցու (Ch. CXXXI), եթէ սուոզիւ Վարցու չէ զրուած. Նայ բարգմանութիւնն ասարցինակ անուն մ'ունի բնման Սափերա: Գաղղիկըն չեմ կրնար մշասակին՝ բայց նիշ ձլլի զիսոյն լուսանցքները, ուր կը կարդացու messire Bonnejac chevalier. Այսն աղը (էջ 124) կայ միայն Բոնա: Առ այս կարող չենց եղականնեն:

Ոչ որ կ'ուզ նոր օրինակներ տեսնել չին եղեւութեան մը, այս է թէ ինչուզես անուններ կը կերպարանագիտուն և կ'ահանանա, զամանակ *Arychies de l'O. L.* (1, 539), *Sterphonus de Cunis, prorörante Janinae,որ կ'ուզայ ծ լունիք Wadding* (de Luniel Marcos de Lisboa; della Nich' (Alcorra) . — Ո գ է:

3. Ann. O. L. 2. 3.

2. Frère Johane escript de sa main partie de toutes les lettres que le roy envoioit en Panent ... (Ch. CXV. — Ann. B. d. 2, 14. — Հայերէնը ճժիշ, էջ 159).

4. Աւուցչապետը, սոյն ոսումնաբրութիւնը իսաւելելն էկուով ասամին պիտի հրատարակէ իսաւացաց համար, որոնց անձանաթ է լւոն Զ. ի վենետիկ քալն: Վերոյեցեալ նամակները զիստամբ բարացի թարգմանուած են:

ՈՒՂԴԱԿՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՓԱՒՍՏՈՍ ԲՈՒԶԱՆԴԱՑՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

(Նախըմթ. տիս էջ 497)

142. էջ 189. տող 29. « Այլ ժամանակը »: — Աւզգ. ժամանակը տիս էջ 194. տող 17. էջ 326. տ. 12:

143. էջ 191. տող 1. « Ապա պատմեցաւ թագաւորին .. յաղաս օրերացի⁵ »: — Աւզգ. եպիսկոպոս կամ անարդանաց կամ քշնանացի: Հայր Մարդանն Արտագերից բերդի պաշարման ժամանակ գաղտ բերդի մէջ մուաւ « և թշնամանեաց զսիր»:

1. Այս բառի մասին տես Հ. Կ. Անդրէկեանի լիւ զուարամակամ բրութիւս (1906 Հոկտ.): Խ.

կին մէծապէս իրրեւ զրոզ մի » էջ 171: Հայց Պապայ կը պատուին. նա զաղուուկ մուաւ բերդը և « թշնաման ձաղանաց եղ » և կամ « եղ անարգանս տիկնոշն » (անդ) և փախաւ:

144. էջ 191. տող 29. « Եւ փոխանկի նորա տեղի . . . զիսզակ ոմն »: — Աւզգ. « Փոխանակի . . . զիսզակ ոմն »: և կամ « փոխանակ կարգի ի նորա տեղի », և այլն:

145. էջ 193. տող 12. « Բայց մինչդեռ իսուցեալ գային զօրքն Պարսից »: — Աւզգ. Խոտցակալ կամ խրիստացեալ գային: — Պատերազմի ամենայն պատրաստութիւնը և Աւուցչապետի խրիստանցն ըմբռնելու զՄուցեղ՝ մատն և տուր կը լինին որ այդ խուցեալ բառն անտեղի է, թէ այստեղ խաղաղ և հանդարտ բնաւորութիւն ունենաւ: